

Redactare: Mugur Butuza
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Ilustrația copertei: Anca Tach
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRÜN, ANSELM

Ești o binecuvântare / Anselm Grün ; trad. din lb. germană
de Monica Grigore ; cuv.-înainte de Părintele Visarion. -

Ed. a 2-a. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2891-6

I. Grigore, Monica (trad.)

II. Visarion ieromonah (pref.)

2

Du bist ein Segen
Anselm Grün

Copyright © 2009 Vier-Tuerme GmbH, Verlag,
97359 Münsterschwarzach Abtei.

Copyright © Editura Paralela 45, 2019
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci
înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind
dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

ANSELM GRÜN

Ești o binecuvântare

Ediția a II-a

Traducere din limba germană de
Monica Grigore

Cuvânt-înainte de
Părintele Visarion

Editura Paralela 45

CUPRINS

Cuvânt-înainte	7
Ești o binecuvântare	15
Cuvinte de binecuvântare pentru tine	79
<i>Sursă și lectură suplimentară</i>	<i>103</i>

credincioși: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția pregătită vouă de la întemeierea lumii“ (Matei 25:34). Aceasta încununează toate celelalte binecuvântări și trăim cu nădejdea că o vom primi și noi.

Părintele Visarion

EȘTI O BINECUVÂNTARE

În anul 2003 congresul ecumenic s-a desfășurat sub semnul mottoului „Fiți o binecuvântare“. Pentru mulți participanți tema binecuvântării a reprezentat o noutate. În mod evident, binecuvântarea trezește în oameni o năzuință profundă.

Ne dorim să fim binecuvântați.

Dar pentru mulți mottoul congresului ecumenic a reușit să declanșeze încă ceva. Au descoperit dintr-odată că ei înșiși pot și că le este permis să binecuvânteze. Unii se simt intimidați de ideea de a-i binecuvânta pe alții. Ei consideră că acest lucru le este rezervat preoților. Dar la congresul ecumenic, faptul că oamenii s-au binecuvântat reciproc în cadrul ceremoniei religioase a reprezentat pentru mulți

o experiență înălțătoare. Fiecare creștin are puterea de a binecuvânta. Și, fiind binecuvântat de Dumnezeu, fiecare creștin este o binecuvântare pentru ceilalți.

În timpul congresului ecumenic, dar și după aceea, eu însumi am trăit multe experiențe ale binecuvântării. Oamenii au venit la mine dorind să fie binecuvântați. Aș dori astfel să povestesc în această carte despre experiența pe care am adunat-o cu binecuvântarea și să fac apel

la tradiția Bibliei și liturghiei în ceea ce privește experiența binecuvântării. Scriu în mod conștient acest text ca benedictin. Sfântul Benedict este cel „binecuvântat“ (*benedictus*), pornind chiar de la numele pe care îl poartă. Noi, călugării, purtăm astfel în noi tema binecuvântării împreună cu numele noastre. Aceasta ne atinge dincolo de percepția noastră asupra sinelui.

O întâmplare petrecută în timpul congresului ecumenic

m-a marcat profund. După slujba liturgică, un cuplu a venit la mine și m-a rugat să-i binecuvântez. Bărbatul spunea că are nevoie disperată de binecuvântare, fiindcă fusese blestemat în repetate rânduri. Asupra lui se abătuseră multe vorbe de ocară, care îl blestemau ca viața lui să fie distrusă. Ca atare, își dorea să primească niște cuvinte de binecuvântare care să-i pătrundă în suflet și să izgonească blestemele. La congresul ecumenic

am constatat și eu că, deseori, la finalul conferințelor, oamenii nu-și mai doresc doar autografe pe cărți, ci îmi cer și binecuvântarea. Și atunci îmi așez mâinile deasupra lor și rostesc o binecuvântare. În acele momente mă las condus de intuiție pentru a spune cuvintele potrivite situației concrete.

Și mai e o experiență care mă încurajează să scriu despre binecuvântare. Atunci când celebrez euharistia cu grupul de la

cursurile din abația Münster-schwarzach, uneori, înaintea serviciului divin, participanții sau participante îmi aduc o cruce sau un înger sau o lumânare cu rugămintea de a le binecuvânta. Când explic mai apoi, înainte de binecuvântarea de la finalul euharistiei, că voi binecuvânta obiectele aduse, deseori vin și alții spontan și îmi aduc lăntișoarele sau verigheta sau Biblia sau orice alt obiect important pentru ei pentru a le binecuvânta.

Într-o rundă de discuții cu călugării ne-am întrebat de ce, dintr-odată, oamenii au nevoie de binecuvântare. Au ieșit la iveală diferite motive. Când cineva ne roagă să-l binecuvântăm, înseamnă că își dorește să intre sub paza Domnului. Își dorește să știe concret că Dumnezeu este alături de el. Binecuvântarea reprezintă ceva ce nu depinde de bisericile oficiale.

Orice om este în măsură să binecuvânteze. Însă nu oricine

este rugat să binecuvânteze, ci doar cei pe care ne putem baza, cum ar fi tatăl, mama, prietenul sau prietena sau preotul hirotonit. Trebuie să avem încredere în cel care ne binecuvântează. În caz contrar, acesta ar putea corela binecuvântarea cu intenții negative sau, adesea, cu propriile interese. Ar putea să ne acapareze prin binecuvântarea sa. Psalmul 61 spune: „Cu gura lor mă binecuvântau și cu inima lor mă blestemau.“